Dimarts 33 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 19,1-10): En aquell temps, Jesús entrant-hi, travessava Jericó. I heus aquí un home, de nom Zaqueu, que era cap de publicans i ric. I cercava de veure qui era Jesús, i no podia a causa de la multitud, perquè era petit d'estatura. I corrent endavant, s'enfilà en un sicòmor a fi de veure'l, perquè havia de passar per allí. I havent arribat al lloc, mirant cap amunt, Jesús digué: «Zaqueu, baixa de pressa, que avui convé que em quedi a casa teva». I baixà de pressa, i l'acollí amb goig. I quan el veieren, tots murmuraven, dient: «S'hostatja en casa d'un home pecador!». Zaqueu, dret, digué al Senyor: «Mira que la meitat dels meus béns, Senyor, la dono als pobres, i si he defraudat res a algú, ho restituiré quatre vegades més». I li digué Jesús: «Avui la salvació ha vingut en aquesta casa, en tant que també ell és fill d'Abraham, perquè ha vingut el Fill de l'home a cercar i salvar allò que s'havia perdut».

© Albada Editorial / evangeli.net

«El Fill de l'home a cercar i salvar allò que s'havia perdut»

Mn. Enric RIBAS i Baciana
(Barcelona, Espanya)

Avui, Zaqueu sóc jo. Aquest personatge era ric i cap de publicans; jo tinc més del necessari i, potser, moltes vegades faig de publicà oblidant-me de Crist. Jesús, enmig de la multitud, cerca Zaqueu; avui, enmig d'aquest món, em cerca precisament a mi: «Baixa de pressa, que avui convé que em quedi a casa teva» (Lc 19,5).

Zaqueu vol veure Jesús; si no s'hi esforça i puja a l'arbre no el podrà veure. Tantes vegades voldria jo veure l'acció de Déu!, però no sé si de debò estic disposat al ridícul fent com Zaqueu. La disposició del cap de publicans de Jericó és necessària perquè Jesús pugui actuar; i, si no s'afanya, potser perdrà l'única possibilitat de ser tocat per Déu i ser així salvat. Potser jo he tingut massa ocasions de trobar-me amb Jesús i potser ja és hora de ser valent, de sortir de casa, de trobar-me amb Ell i convidar-lo a entrar dins meu, per tal que Ell pugui dir també de mi: «Avui la salvació ha vingut en aquesta casa, en tant que també ell és fill d'Abraham, perquè ha vingut el Fill de l'home a cercar i salvar allò que s'havia perdut» (Lc 19,9-10).

Zaqueu deixa entrar Jesús a casa seva i en el seu cor, encara que no es deu sentir digne d'una visita com aquella. En ell, la conversió és total: comença amb la renúncia a l'ambició de riqueses, segueix amb el propòsit de compartir els seus béns i acaba amb la resolució de fer justícia, tot corregint els pecats comesos. Potser Jesús m'està demanant alguna cosa semblant des de fa temps, però jo no el vull sentir i faig les oïdes sordes; em cal la conversió.

Deia sant Màxim: «No hi ha res de més estimat i agradable a Déu com que els homes es converteixin a Ell amb sincer penediment». Que Ell m'ajudi a fer-ho avui realitat.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Allò que es duu a terme amb una disposició d'ànim trist i forçat no mereix gratitud ni té noblesa. De manera que, quan fem el bé, hem de fer-lo, no tristos, sinó amb alegria» (Sant Gregori Nazianzè)

- «"Vida eterna" tracta de donar un nom a aquesta "desconeguda realitat coneguda". Seria el moment del submergir-se en l'oceà de l'Amor infinit. Podem únicament tractar de pensar que aquest moment és la vida en sentit ple. Hem de pensar en aquesta línia si volem entendre l'objectiu de l'esperança cristiana» (Benet XVI)

- «La Comunió ens separa del pecat. El Cos del Crist que rebem en la Comunió és 'entregat per nosaltres', i la Sang que bevem és 'vessada per nosaltres i per tots els homes en remissió dels pecats'. Per això l'Eucaristia no pot unir-nos amb el Crist sense purificar-nos al mateix temps dels pecats comesos i preservar-nos dels pecats futurs» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.393)